

[Langkilde.]

tallets forslag, som jo vil være kendt også fra kommunalreformkommissionens betænkninger. Jeg vil kun omtale den henstilling, som er optaget i betænkningen fra begge de herrer forslagsstilleres side om at udsætte lovforslagets endelige vedtagelse, som der står i betænkningen, indtil der har været ført realitetsforhandlinger mellem indenrigsministeren, reformkommissionen og de berørte kommuner. Må jeg derom sige, at det står mig ikke helt klart, hvor lang tid der vil medgå hertil. Tid til forhandling har der nemlig været, oven i købet god tid, men da der af forslagsstillerne stilles krav om, at det skal være realitetsforhandlinger, som altså åbenbart forudsættes at tage længere tid end almindelige forhandlinger, så kan man ikke sige noget sikkert om, hvor længe det vil vare.

Uanset hvordan det nu skal opfattes, så vil jeg imidlertid meget stærkt advare mod tanken om udsættelse. Situationen i dag er den, at en afgørelse må ske nu. Det kræver hensynet til kommunernes administration, det kræver hensynet til de folkevalgte repræsentanter, og det kræver vel til syvende og sidst også hensynet til befolkningen, i det omfang disse ændringer overhovedet direkte berører befolkningen. Der kommer et tidspunkt, hvor det bliver helt nødvendigt at træffe en afgørelse, og hvor dette i realiteten næsten bliver det vigtigste. Det er let at udsætte afgørelsen, og somme tider må man jo indrømme, at en udsættelse kan løse visse problemer, men ikke for disse problemers vedkommende, tværtimod mener jeg, det er helt klart, at disse problemer ville blive forværret ved en udsættelse.

Jeg skal herudover kun tilføje nogle bemærkninger om lokalrådsdiskussionen, som jo er blusset stærkt op under behandlingen af dette lovforslag. Jeg mener, at man må sige om dette problem, at her er tale om noget, der må vokse op ud fra et lokalt behov. Lovgivningen må ikke pålægge befolkningen demokratiske organer, som der ikke føles noget behov for på det lokale område. En anden sag var vel, hvis det drejede sig om at udstyre sådanne råd med økonomisk kompetence, men herom er der jo ikke tale, og mod noget sådant ville jeg også meget stærkt advare.

Et forslag i den retning ligger der jo i de

af hr. Krog Hansen stillede mindretalsforslag, men dér har jeg den samme opfattelse som den, hr. Ove Hansen gav udtryk for, at en sådan løsning, hvor velment den ellers kan være, må siges at rumme en masse farlige problemer. Lad lokalrådene vokse op efter behovene på stedet, og lad de kommunale organer arbejde på egen hånd med disse problemer ud fra en klar interesse i at søge den bredest mulige kontakt med befolkningen på den måde, som findes bedst egnet på det enkelte sted. Lovgivningsmagten skal ikke skabe tomme rammer på dette område.

Der har været nævnt problemet omkring antallet af medlemmer i de forskellige organer og navnlig for disse store områder, som her skabes. Det er jo ikke et problem, der direkte vedrører dette lovforslag, men som hører under styrelsesloven. Jeg kan da godt se, at der kan være synspunkter, der taler for en udvidelse af kredsen, og jeg mener også, at den konservative folketingsgruppe vil være villig til at drøfte dette problem i forbindelse med en ændring af styrelsesloven.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for indenrigsministerens ændringsforslag, som er tiltrådt af flertallet, og at man stemmer imod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

A. Chr. Andersen: Udvalgsarbejdet om det foreliggende lovforslag har været præget af, at vi har modtaget et usædvanlig stort antal deputationer og henvendelser. Uden at forslaget er blevet ændret i princippet, har indenrigsministeren nu foreslået visse ændringer af de oprindelige grænser for bysamfundene, og disse ændringer er tiltrådt af et flertal af udvalget. Det er grænsereguleringer, der har ført yderligere områder ind i bysamfundene, mens andre områder er blevet holdt udenfor. Ved reguleringerne er der i høj grad blevet taget hensyn til de ønsker, der fra de pågældende områder er blevet fremsat over for udvalget. Ønskerne er som regel gået i retning af, at skulle en del af kommunen med, så ønskede man hele kommunen indlemmet.

Jeg skal ikke her gå i enkeltheder, det har de tidligere ordførere gjort, men der er dog stadig tale om en deling af kommuner; ved Århus og Odense er det nu ganske vist